

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

Grudzień 2007

30

Adwent rozpoczyna nowy rok liturgiczny. Rozpoczynamy też rozważanie nowego tematu w czasie naszych miesięcznych spotkań z Janem Pawłem II. Wskazując go słowa wybrane przez biskupów polskich jako hasło tego roku: „Bądźmy uczniami Chrystusa”. One będą przedmiotem rozważań w kolejnych miesiącach.

Proponujemy wprowadzenie w program „Wieczoru” nowego elementu. Jest nim rozpoczęcie spotkania od słów Ojca Świętego odtworzonych z nagrania. Papież zachęca nas, abyśmy byli uczniami Chrystusa. To wezwanie będzie w tym roku rozpoczynać każdy „Wieczór”. W programie „Wieczoru” będzie też częściej podawana propozycja dłuższej chwili ciszy z podkładem muzycznym po poszczególnych fragmentach papieskich tekstów. Jest to oczywiście propozycja do wykorzystania według uznania prowadzących.

MARYJA

PIERWSZA UCZENNICA CHRYSYTA

GŁOS PAPIEŻA: (nagranie; z homilii podczas Mszy św. w Częstochowie, 6.06.1979): „Zgromadziliście się tutaj jako uczniowie Chrystusa Pana. Każdy z was stał się Jego uczniem przez chrzest święty [...]. Musicie myśleć o sobie w kategoriach uczniów Chrystusa. Chrystus wciąż ma uczniów, wszyscy jesteśmy Jego uczniami”.

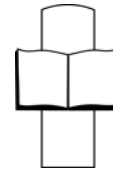
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

PROWADZĄCY: Rozpoczynamy nowy rok liturgiczny, a równocześnie podejmujemy nowy temat naszych wieczornych spotkań. Wyraża się on w słowach: „Bądźmy uczniami Chrystusa”. Wysłuchaliśmy już papieskiej zachęty, abyśmy myśleli o sobie w kategoriach uczniów Chrystusa. Będziemy się w tę zachętę wsłuchiwać co miesiąc i odpowiadać na nią nie tylko w czasie „Wieczorów”. Wielu z nas sięgnie także do książek i gazet katolickich, weźmie udział w rekolekcjach i dniach skupienia, zastanowi się głębiej nad tym, co znaczy być uczniem Chrystusa.

W dzisiejszy wieczór, u progu Adwentu, wsłuchamy się teksty w papieskie, ukazujące nam Maryję, jako pierwszą uczennicę Chrystusa. Ona była Jego Matką, ale była też Jego uczennicą. Ona uczyła Go modlitwy, gdy był dzieckiem, a gdy osiągnął wiek dojrzały, od Niego uczyła się kochać Boga i pełnić Jego wolę. Ją dziś prosimy, aby pomogła nam stać się gorliwymi uczniami Jej Syna.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. „Uczyńcie co wam mówi Syn” lub „Z dawna Polski Tyś Królową”.

JAN PAWEŁ II – NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii według św. Łukasza: „Anioł wszedł do Niej i rzekł: [...] «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodysz Syna, któremu nadasz imię Jezus». [...] Na to rzekła Maryja: Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa! (Łk 1, 28 -31. 34-38).

LEKTOR: „Czyż Maryja nie jest pierwszą spośród tych, «którzy słuchają słowa Bożego i wypełniają je?» – pyta Jan Paweł II w encyklice „O błogosławionej Maryi Dziewicy w życiu pielgrzymującego Kościoła – Czyż nie powiedziała na początku: «Oto Ja, służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa!»? Przez wiarę słuchała w dalszym ciągu i rozważała to słowo, w którym stawało się coraz przejrzystsze, w sposób «przekraczający wszelką wiedzę» samoobjawienie się Boga żywego. Maryja Matka, stawiała się w ten sposób *pierwszą poniekąd «uczennicą» swego Syna*, pierwszą, do której On zdawał się mówić «pójdź za Mną», wcześniej niż wypowiedział to wezwanie do Apostołów czy do kogokolwiek innego” (RM 20).

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

LEKTOR: Z listu o Różańcu świętym (RVM 14): „Chrystus jest Nauczycielem w całym tego słowa znaczeniu, jest objawiającym i samym Objawieniem. Nie chodzi jedynie o nauczenie się tego, co głosił, ale o «nauczenie się Jego samego». Jakaż nauczycielka byłaby w tym bieglesza niż Maryja? Jeśli ze strony Boga to Duch Święty jest wewnętrznym Nauczycielem, który prowadzi nas do pełnej prawdy o Chrystusie, wśród istot stworzonych nikt lepiej od Niej nie zna Chrystusa; nikt nie może, tak jak Matka, wprowadzić nas w głęboką znajomość Jego misterium. Pierwszy ze «znaków», jakie uczynił Jezus – przemienienie wody w wino na weselu w Kanie – ukazuje nam Maryję właśnie w roli Nauczycielki, gdy zachęca sługi do wykonania poleceń Chrystusa. (...) Szkoła Maryi okazuje się tym skuteczniejsza, jeśli pomyśleć, że prowadzi ją Ta, która uzyskuje dla nas w obfitości dary Ducha Świętego, a zarazem daje nam przykład owej «pielgrzymki wiary», w której jest niezrównaną Mistrzynią. Wobec każdej tajemnicy swego Syna zachęca nas Ona, jak to było przy zwiastowaniu, do zadawania z pokorą pytań, które otwierają na światło, by na koniec okazać zawsze posłuszeństwo wiary: «Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa»”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

PROWADZĄCY: Maryja uczy nas być uczniami Jezusa. Jest to nade wszystko nauka żywej wiary. Wiara ta odnosi się wprost do Osoby Jezusa. Maryja dała nam Jezusa i nieustannie niesie Go światu. Jest Matką Jezusa i Matką wszystkich, któ-

rzy pragną być Jego uczniami. Rozważając tajemnicę Zwiastowania, prosimy o tę łaskę, byśmy tak jak Ona całe życie mocno związali z Jezusem.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń, np. „Czarna Madonno” lub „Zdrowaś Maryjo, Bogarodzico”.

JAN PAWEŁ II – APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: O tym, na ile jesteśmy uczniami Jezusa, decyduje miłość. Maryja jest Matką i Nauczycielką pięknej miłości. Nasza odpowiedź na miłość Boga, nasza miłość do Jezusa i do Jego Matki, najkonkretniej wyraża się w miłości wzajemnej.

LEKTOR: Z przemówienia w czasie Apelu Jasnogórskiego (Częstochowa, 18.06.1983; *nagranie*): „Wypowiadając te słowa: «Maryjo, Królowo Polski, Jestem przy Tobie, pamiętam, czuвам», nie tylko dajemy świadectwo duchowej obecności Bogarodzicy pośród pokoleń zamieszkujących polską ziemię. Te słowa świadczą o tym, że wierzymy w miłość, która nas stale ogarnia. Ta miłość zrodziła się u stóp krzyża, kiedy Chrystus (jak to przypomniała dzisiejsza wieczorna Ewangelia) zawierzył Maryi swojego ucznia Jana: «Oto syn Twój». Wierzymy, że w tym jednym człowieku zawierzył Jej każdego człowieka. Równocześnie zaś w Jej Sercu obudził taką miłość, która jest macierzyńskim odzwierciedleniem Jego własnej miłości odkupieńczej. Wierzymy, że jesteśmy miłowani tą miłością, że jesteśmy nią ogarniani: miłością Boga, która się objawiła w Odkupieniu – i miłością Chrystusa, który tego Odkupienia dopełnił przez Krzyż – i wreszcie miłością Matki, która stała pod krzyżem i z Serca Syna przyjęła do swego Serca każdego człowieka. Jeśli wypowiadamy słowa Apelu Jasnogórskiego, to dlatego, że wierzymy w tę miłość. Wierzymy, że jest ona od stuleci obecna wśród pokoleń zamieszkujących ziemię polską. Że jest szczególnie obecna w znaku Jasnogórskiej Ikony. Do tej miłości się odwołujemy”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

LEKTOR: (*nagranie cd.*) Jeśli wypowiadamy słowa Apelu Jasnogórskiego, to nie tylko dlatego, aby do tej miłości (odkupieńczej oraz macierzyńskiej) odwołać się – ale także, aby na tę miłość odpowiedzieć. Słowa: «Jestem przy Tobie, pamiętam, czuвам», są bowiem zarazem wyznaniem miłości, którą pragniemy odpowiedzieć na miłość, jaką jesteśmy odwiecznie miłowani. Słowa te są zarazem wewnętrznym programem miłości. Określają one miłość nie wedle skali samego uczucia – ale wedle wewnętrznej postawy, jaką ona stanowi. Miłość – to znaczy: być przy Osobie, którą się miłuje (jestem przy Tobie), to znaczy zarazem: być przy miłości, jaką jestem miłowany. Miłować – to znaczy dalej: pamiętać. Chodzić niejako z obrazem umiłowanej Osoby w oczach i w sercu. To znaczy zarazem: rozważać tę miłość, jaką jestem miłowany, i coraz bardziej zgłębiać jej boską i ludzką wielkość. Miłować – to wreszcie znaczy: czuwać. (...) Odpowiadając na miłość, którą jesteśmy odwiecznie umiłowani przez Ojca w Chrystusie, odpowiada-

jąc na nią zarazem jako na miłość macierzyńską Bogarodzicy – sami uczymy się miłości. Pani Jasnogórska jest nauczycielką pięknej miłości dla wszystkich. Jest to zaś szczególnie ważne dla was, młodych. W was bowiem rozstrzyga się ów kształt miłości, jaką będzie miało całe wasze życie. A przez was – życie ludzkie na ziemi polskiej. Życie małżeńskie, rodzinne, społeczne, patriotyczne – ale także: życie kapłańskie, zakonne, misyjne. Każde życie określa się i wartościuje poprzez wewnętrzny kształt miłości. Powiedz mi, jaka jest twoja miłość – a powiem ci, kim jesteś”.

PROWADZĄCY: Prośmy Ducha Świętego o dar pojednania, jedności, miłości wzajemnej dla wszystkich uczniów Jezusa.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi” (*melodia na stronie internetowej: www.totustuus.janpawel2.pl/piesni.html*). Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Święty, przyjdź i wlej nadzieję w serca wszystkich, którzy zwątpili w Bożą miłość. Ulecz rozdarcia, które zrodziły się z braku nadziei.
- Duchu Święty, przyjdź i obdarz pokojem wszystkich zwaśnionych. Ulecz rozdarcia, które pochodzą z egoizmu, pychy i zawiści.
- Duchu Święty, przyjdź i uratuj rozpadające się rodziny. Ulecz rozdarcia, które uderzają w najsłabszych.
- Duchu Święty, przyjdź i ożywiaj miłość w Kościele. Ulecz rozdarcia, które podzieliły uczniów Jezusa.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojciec nasz”, śpiewają pieśń, np. „Duchu Święty, przyjdź” lub „Bóg jest miłością, miejcie odwagę żyć dla miłości” albo „Zjednoczeni w Duchu”. O 21.37 wszyscy przez chwilę modlą się w ciszy.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwala krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i maczynomu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: „Totus Tuus” lub „Barka”.

Ks. Stanisław Szczepanec, s. Agnieszka Koteja, albertynka

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji: www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbmbm.pl